

P-Hus 3.02

Forslag 26204

Duften af Trælastsholmen
Trælastsholmen har sit navn fra tidligere tider, hvor der historisk set er fastet læmmer i denne del af Fribånen. Vi mener at det er vigtigt at bevare byens historiske træk og hvor det er muligt bygge videre på disse træk i udviklingen af nye byskæ. Derfor ser vi det som en oplagt mulighed at arbejde med træet som materiale i det nye P-hus på Trælastsholmen i Nordhavn.

Ved at bruge træ som det bærende materielle udtryk i P-husets facade kan fortællende fortælle om duften og taktiliteten i materialet, samtidig med at de mentalt bliver mindet om stedets historie, og således kommer fortidens historiske lag i byen frem på en subtil måde i arkitekturen, gennem duft og stoflighed, men i et moderne udtryk.

Lokalt indsamlet genbrugstræ

Der indsamles hvert år store mængder rent affaldstræ i Danmark. Normalt genanvendes eller ryddes træet, men en stor del af træet kunne med fordel genbruges i nyrbyggen.

Lokalt indsamlet træ fra borgene i København kan anvendes til facadeelementer, som lignes kan produceres lokalt. Dette minimerer transporten og maksimerer lokalt genbrug af træ. Således fremstår facaderne i et materiale der har en meget høj grad af bæredygtighed, samtidig med at facaden vidner om stedets historie, og det materiale der har givet navn til Trælastsholmen.

Ved brænding af træets overflade opnås en nær vedligeholdelsesfri overflade, samt et ensartet udtryk hos træets forskellige "forhistorier". Odnåes et mere naturligt udseende kan træet behandles med naturlig træbjæ.

Bygningen i byen

Bygningens base ses som en aktiv base, både i form af de erhverv som er placeret mod Aktivitetspladsen, men også bygningens øvre facade er integreret i kantzonen og i bygningens omkringliggende kontekst. Sidenher giver de fortællende mulighed for at betragte livet omkring bygningen. Bygningen integreres derved

i området og spiller sammen med omkringliggende stogadde, eter og små parkommer.

Mod vest, hvor grundens markante form defineres af vejens forløb, trækkes bygningen lidt tilbage, og fremstår dermed geometrisk mere enkel. Det giver plads til en lille grøn terrasse ud mod Sundergade, som giver en flote sammenhæng mellem den grønne pæde fran Østre Landevej samt Sundmøns grønne bånd syd for bygningen.

Tilbagebræklingen nedbyder det skarpe hjørne i kantzonen mellem Sundergade og Østrebak, og åbner op for udsynet til kanalen på bygningens nordside.

Kantzonen
Hvor P-huset med de omkringliggende arealer er etableret kantzonen ved bygningens facade. Kantzonen består bl.a af sidenher, samt detaljer og tilbagebræklinger og fremstilling i facaden, der indbyder til ophold langs P-husets facade for fortællende.

P-husets sydfacade er disponeret med flest mulige sidenher ud langs det grønne forløb idet her vil være mulighed for ophold i solen, med udsigt over det grønne areal. Mod aktivitetspladsen er ligeledes placeret sidenher mellem de åbne partier der markerer de udadvendte aktiviteter som er placeret her.

Belysning er indarbejdet i sidenher og langs facaderne på en sådan måde at de fremhæver det ristede træudtryk som facaden har.

Det store åbne glaspartier ved de udadvendte aktiviteter vil ligeledes give lys ud på strædet foran aktivitetspladsen.

Facaden
Facaden tænkes udført i tre primære materialiteter, som giver en fornemmelse af at bygningen langsomt opstår sig opad, fra den tunge bund i beton, over de lettere trærammer oven over basen, til det helt lette net øverst på bygningen hvor grøn beplantning med tiden vil flette sig ind i facaden, og give et diffust og varieret udtryk.

Der er i valget af materialer lagt stor vægt på facadens bæredygtighed, og således er bygningen grøn i mere end en forstand. Samtidig er der i facaden udelukkende benyttet materialer som kræver minimal vedligeholdelse.

Facaden udføres i mindre elementer som vinkles for at opnå et mere levende spil i facaden, og nedbyrde skælen på den store bygning. De skråstillede facadeelementer gør at facaden vil fremstå mere åben med uinddragne kig til omgivelserne når man ser i den ene retning, hvor de vil fremstå mere lukkede, med lys der siver gennem mellemrummene i den anden retning. Vinklingen af elementerne gør at lys lukkes ind fra siderne på alle etager, og åbner huset delvist op for den fortællende. Huset fremstår dermed som en åben og luftig struktur i byen, og signalerer en større velkommenthed for den fortællende, samtidig med at brugeren indvendigt kan fornemme og skimte den surmende by omkring huset.

Basen - aftryk og tryk

Basens arkitektoniske udtryk fortæller historien om træet og dets rolle på Trælastsholmen, overført til et moderne arkitektonisk udtryk samt tilpasset bygningens funktionelle krav. I stueetagen er det nødvendigt med en klar facade som kan modstå alst, samtidig med at den inviterer til ophold og fremstår med en taktilitet der gør at den fortællende har lyst til at gå ophold og komme helt tæt på bygningen.

Den tunge base består i stueetagen af indfærdede betonrammer, støbt på en brædderforskalling af brændt træ, som tillader den senere betonfærdige en taktilitet og som skaber visuel sammenhæng i facadeudtrykket i basen som helhed.

Over stueplan videreføres det arkitektoniske udtryk med det brændte træ, og vertikaltiteten fra basen føres videre i en facade af lette trærammer samlet i elementer som kan monteres enkeltvis på den bagvedliggende konstruktion. Elementerne er en let konstruktion på en bagvedliggende ramme, som ligeledes oprettes vinkel på beilag fæstnet til betonkonstruktionen. Læmmerne placeres med mellemrum, der tillader lys at filtrere gennem facaden. Således fremkommer

indvendigt et flimrende lyspil mellem træfacaden, som vi kender det fra traditionelle lader til tæring af træ, afbødt af større letter med åbne kig.

Det flimrende lyspil vil give mindelser om lader og rum for tæring af træ.

Således fremstår basen med et helstøbt udtryk af det brændte træ, men med to variationer over dette arkitektoniske udtryk - dels som elementer med brændt træ, dels som beton med aftryk efter selvsamme brændte brædder de forskellige kras om funktionalt.

Øvre facade - grøn transparent

P-husets deling i en øvre og en nedre facade markeres ved et skift både i materialitet og arkitektonisk udtryk.

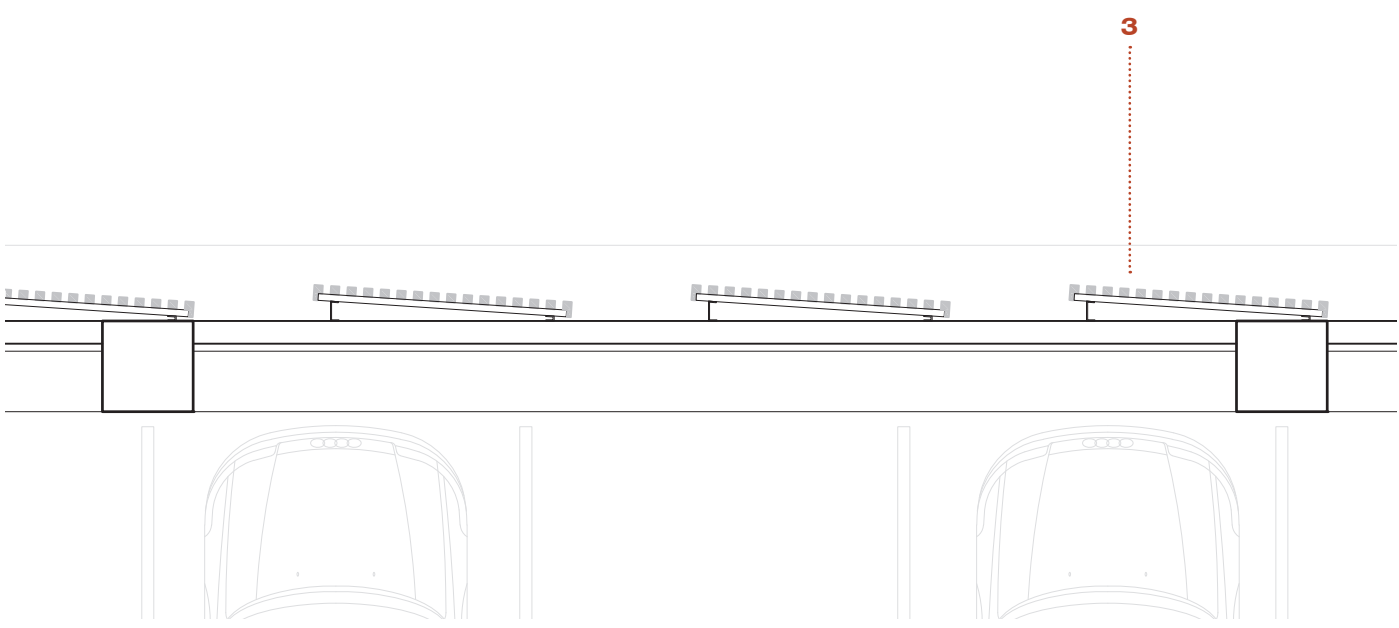
Øverste del af huset fremstår som et fritstående net udspændt på stålrammer som baggrund for den levende grønne facade. Møtten stagerne er bygningen opdelt i horisontale bånd, som vidner vinkel på elementerne, og taktiliteten i materialevalget er med til at nedbyrde stuen.

Den nedre del af facaden, basen, afsluttes opadil med en markering af et stort beton, indeholdende en stor plantekasse.

Med tiden vil de grønne klatreplanter dække hele den øvre facade, idet de vil besøgende dog stadig kunne kigge ud til omgivelserne, gennem den grønne flimrende skærm.

Alle etager har brythninger i beton for at undgå gener fra billyter i nærværende betagninger.

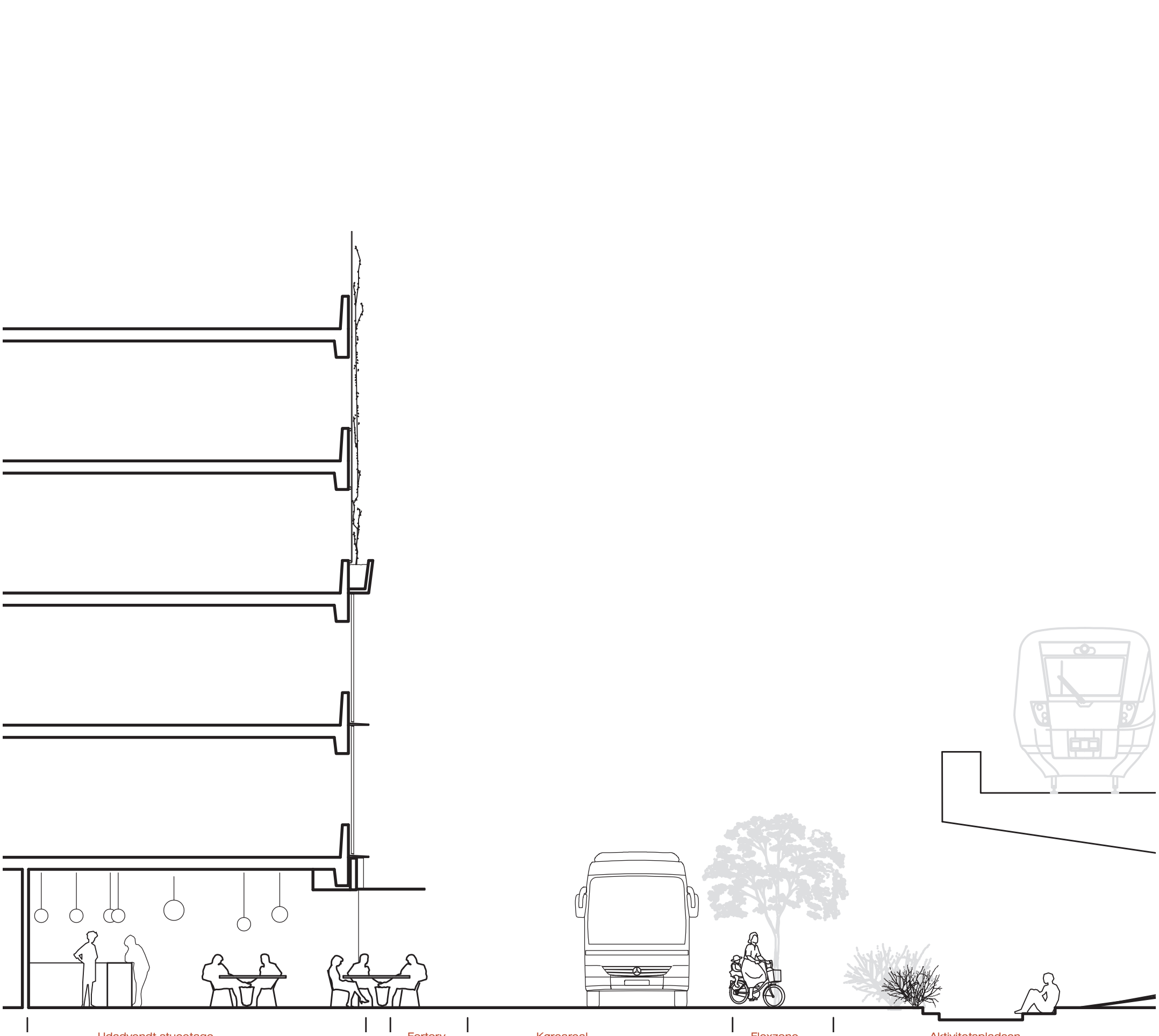
Visualisering nordfra

Planrit CC
1 : 50

Visualisering sydfra

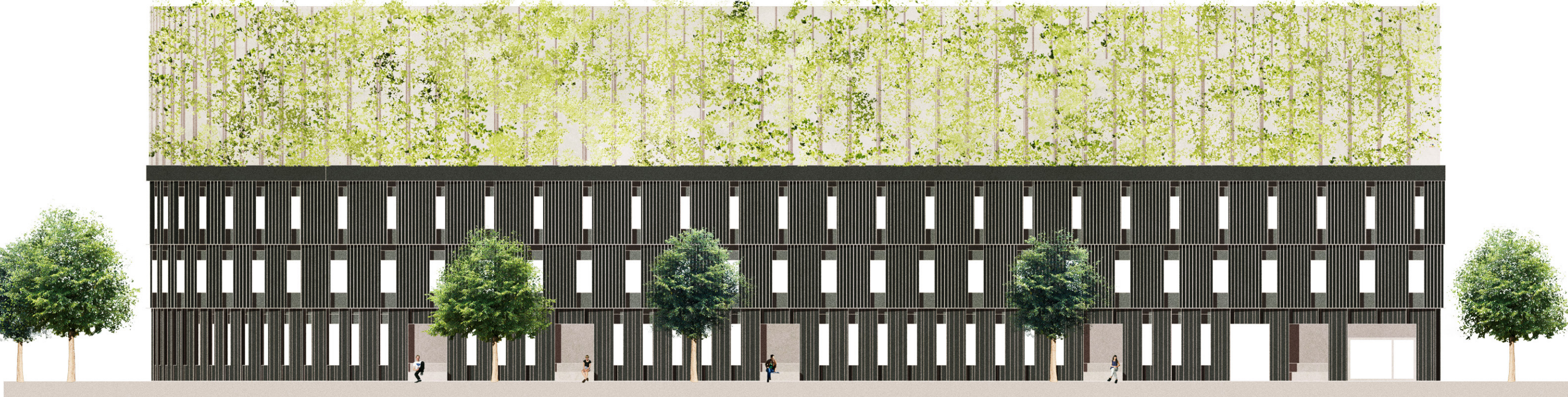
Snit AA
1 : 200

Stueplan
1 : 200

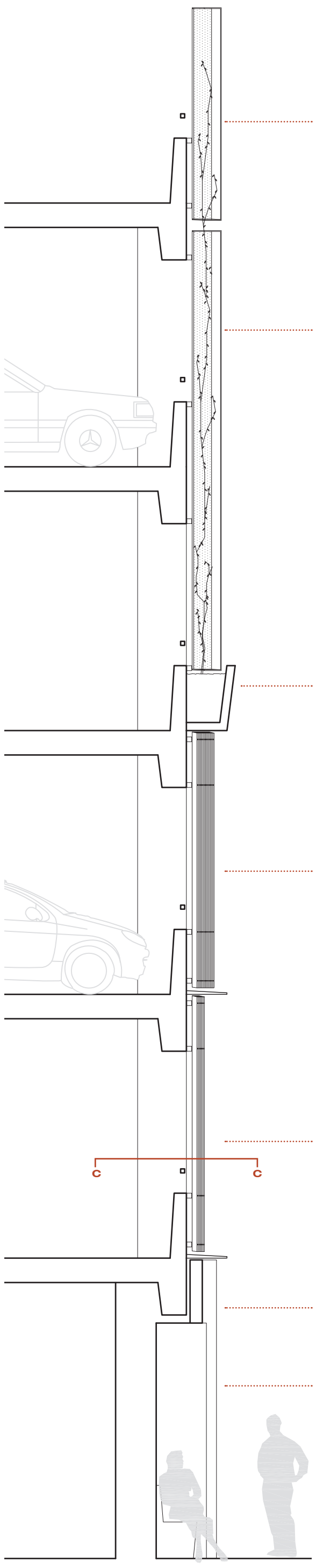
Opstalt vest
1 : 200

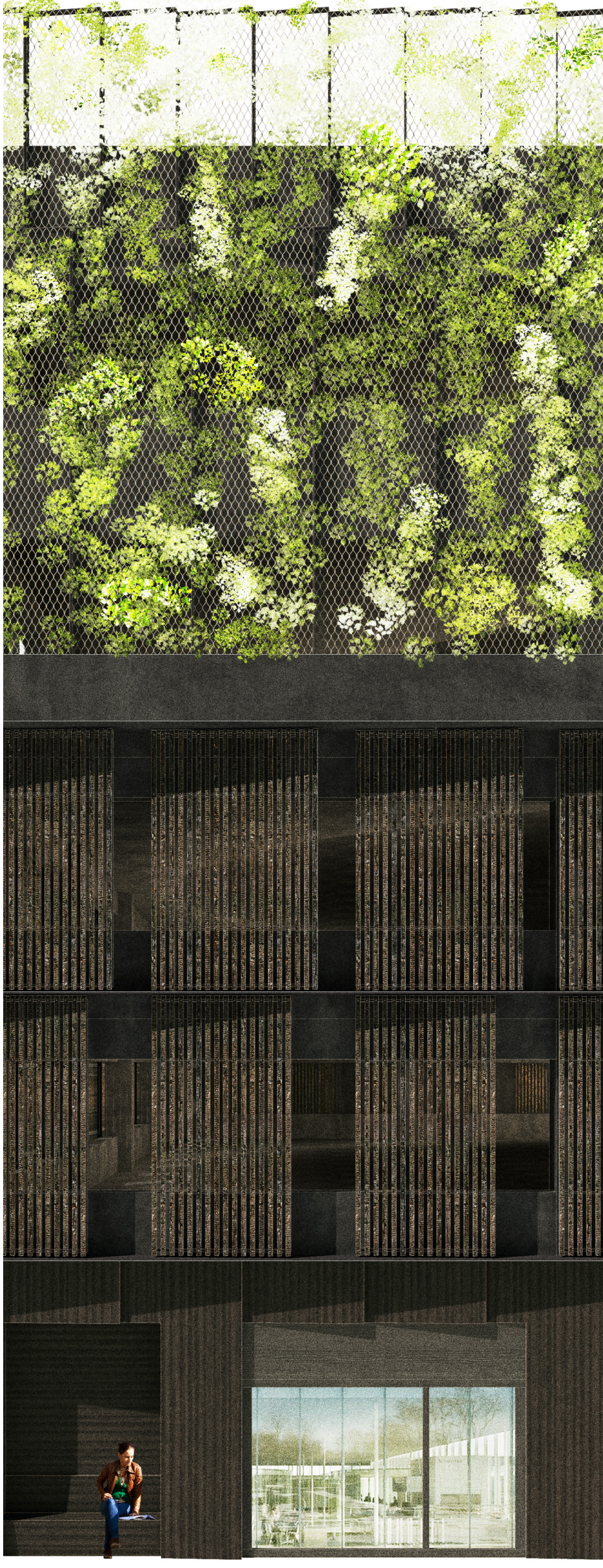
Opstalt syd
1 : 200

Opstalt øst
1 : 200

Detallesnit BB
1 : 50

Opstalt udsnit
1 : 50

Der indsamles hvert år store mængder genbrugstræ fra København

Inspireret fra gamle trælast og trælejer genbruges træet i en læmbebeklædning

Stålnet som begrænses med klatreplanter, vil give en blide grøn og lys facade

Genbrugstræet brændes, så forskellige sorter og kvaliteter får et ensartet udtryk, samtidig med at træet dermed får en vedligeholdelsesfri overflade

Den brændte overflade i træet giver stoflighed og skals til det store volumen

Indfærdet beton med brædderforskalling af brændt træ får basen til at fremstå sammenhængende med træbeklædningen